

[Schovelin.]

lovmæssige Betæneligheder, som jeg udtalte, naturligt frem. Og jeg skulde tro, at det i det hele vilde være rigtigt fra de højtærede Formænds Side i Fremtiden at være lidt strammere og strikser i saa Henseende, holde stærkere paa Bestemmelsen i Grundloven om de tre Behandlinger, end man har gjort, ihvorvel jeg — det gentager jeg — meget vel forstaaer, at Formændene altid ønsker at tage saare lempeligt paa den Slags Forhold.

Da det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) antydede, at jeg maaske skulde have forskertset Muligheden for, at mit Parti kunde øve nogen Indflydelse paa Enkelthederne i dette Lovforslag, vil jeg dog berolige det ærede Medlem i saa Henseende. Ganske vist er der saa iøjnefaldende Fejl i dette Lovforslag, at den, der som Udvalgsmedlem skal beskæftige sig med det, naturligt maa føle det klø i Fingrene efter at gøre det lidt bedre hist og her. Men i øvrigt er det vort Standpunkt, at vi holder os udenfor hele dette Forsøg paa at knægte Erhvervslivet. Den Ærgerrighed at være med til at gøre det en lille Smule mindre slemt er ikke stor hos os. Vor Ærgerrighed er tværtimod den, at man i Erhvervslivet skal se, at noget saadant vil vi slet ikke have noget med at gøre.

Den højtærede Minister mente, at jeg ved min Tale før havde skiftevis lokket og truet Venstre. Naa, truet, jeg har ikke det allermindste at true Venstre med, saa det falder mig slet ikke ind. Nej, det jeg har gjort, er egentlig kun det, at ligesom man appellerer til et Menneskes bedre Jeg, saaledes har jeg appelleret til Partiets bedre Jeg, idet jeg i Modsætning til den højtærede Handelsminister tror, at det ikke er saa, at Venstre har noget skrevet paa Fanen og i Virkeligheden gør noget andet, naar det skal til at lovgive.

Jeg maa tilstaa, at efter at have hørt de to Taler, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds har holdt, er jeg ikke ganske klar over Stillingen. Jeg synes ikke, han blev tydeligere, men utydeligere anden Gang. I det ene Øjeblik synes det mig, at han har en stor Tilbøjelighed til virkelig at fordybe sig i Sagen — det skulde være en *dybtgaaende* Undersøgelse; i det næste Øjeblik synes jeg, at han ligesom viger lidt sky tilbage og tager lidt mere lakst paa Sagen. Men naar han siger, at han har forstaaet mig derhen, at jeg synes, at den højtærede Handelsministers oprindelige Lovforslag var bedre, saa vil jeg dertil svare: Ja, jeg synes, det var *lovt teknisk* bedre, det tillader jeg mig at synes,

bl. a. fordi naar noget er lovt teknisk godt, saa kan Modstanderne tydeligt se, at det er noget, de skal gaa imod; i hvert Fald kan Erhvervslivet saa tydeligt se, at det er noget, man skal gaa imod. Her er det saadan blevet plumret og mudret, at mange erhvervsdrivende i deres Hjertes Naivitet kan tro, at det maaske ikke er saa farligt, hvad der her sker. Men i Virkeligheden er det lige saa farligt. Det farlige ligger deri, at man *gør en Begyndelse*, at man faar Blod paa Tanden, og at det Dommerudvalg, som nu bliver nedsat — hvis det altsaa bliver nedsat, hvad jeg haaber, en naadig Skæbne forhindrer —, ogsaa faar Smag paa Kontrol. Saadan gaar det nu en Gang med Mennesker.

Og her kommer jeg naturligt til at beskæftige mig med de Ytringer, der er faldet fra det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som unægtelig forbavsede mig. For det første har jeg jo slet ikke sagt om Medlemmerne af det eventuelle Dommerudvalg, at de ikke skulde kunne føle sig uafhængige, tværtimod, som Dommere ved jeg meget godt, de er uafhængige. Og naar jeg talte om Hustruen, der kom og talte til Peter om disse Prisstigninger, saa nævnte jeg det blot som en Fristelse, som selv en ophøjet Højesteretsdommer kan blive udsat for. Men med Forfærdelse hørte jeg, at det ærede Medlem mener, at det netop er Konen, der skal bestemme den Slags Forhold. Naar Hustruen kommer og siger: Peter, det er for galt, nu har baade Slagteren og Bageren lagt paa o. s. v., saa skal Peter springe. Saa galt havde jeg unægtelig ikke tænkt mig, det skulde gaa, at Peter skulde springe. Men ifølge det ærede 9de Medlem for 6te Kreds er det netop det skønne, det vidunderlige ved den danske Dommerstand, at Peter springer, naar Hustruen kommer og pirker til ham. Det havde jeg dog ikke tænkt mig, og hvis det skulde ske, vil jeg advare endnu stærkere imod at gaa med til dette Lovforslag, for saa er det bogstavelig talt, hvis jeg maa bruge en folkelig Vending, at gaa paa en Peter.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds sagde, at man kunde egentlig ikke være imod dette Lovforslag; var man imod det, kunde det kun være, fordi man vilde skabe en Opsættelse. Maaske maa jeg have Lov til med en bekendt Holberg-Vending at sige: Hvad betyder det Ord „opsætte“? Opsætte kan betyde forhale, det kan ogsaa betyde sætte i Pennen, og efter den Iver, der har grebet Venstre efter at sætte i Pennen, antager jeg — ogsaa efter den sidste Ytring af det ærede 3die Medlem for